

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 35

гр. Варна, 11.01.2024 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в закрито заседание на единадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Милен П. Славов

Членове: Диана В. Джамбазова
Мария Кр. Маринова

като разгледа докладваното от Милен П. Славов Въззивно гражданско дело № 20233000500533 по описа за 2023 година

намира следното:

Производството е образувано по подадена въззивна жалба от Сдружение „Национално бюро на българските автомобилни застрахователи“, гр. София чрез адв. Т. Я. от АК-София, насочена срещу решение № 154/20.10.2023г., постановено по гр.д. № 164 по описа за 2023г. на Окръжен съд - Разград, в частите му, с които са присъдени обезщетения **за разликите над 20 000 лв. до по 125 000 лв.** за неимуществени вреди, претърпени от Г. П. Р. от гр. Цар Калоян – лично и в качеството му на наследник на В.П.Р., както и за тези, които ще търпи цял живот, от настъпилата при ПТП на 02.11.21г. смърт на сина им Петър Гев Р., ведно със законната лихва върху присъдените суми, считано от 07.03.2022г. - датата на предявяване на претенцията от Г. П. Р. и считано от 20.11.2021г. – датата на предявяване на претенцията от В.П.Р., до окончателното изплащане на задълженията. Счита се, че решението в обжалваните му части (относно определения глобален размер на всяко от обезщетенията за разликите над 150 000 лв. до 180 000 лв. и относно отхвърленото възражение на ответника за съпричиняване на вредите от страна на пострадалия пешеходец) е неправилно, постановено при неправилно приложение на материалния закон и съществено нарушение на съдопроизводствените правила по приложението на чл. 300 от ГПК, чл. 52 от ЗЗД и чл. 51, ал. 2 от ЗЗД. Сочи се, че съдът не е съобразил резултатите от воденото срещу делинквента наказателно производство, незачитайки в рамките на гражданския процес установените от наказателния съд факти и обстоятелства относно механизма на ПТП, част от които са и поведението на пострадалия пешеходец. В тази връзка се поддържа, че с присъдата е било

установено наличието на висока степен на съпричиняване на вредоносния резултат от пострадалото лице, което е било отчетено като смекчаващо отговорността на подсъдимия обстоятелство при определяне на наказанието му. Съдът не е съобразил установеното по наказателното дело обстоятелство, част от механизма на ПТП, че пешеходецът е преминал през крайпътната преграда, отделяща пътното платно от локалния път, и е предприел косо пресичане, поради което е направил еднозначен извод за непредотвратимост на ПТП от страна на пешеходеца. Не е било съобразено становището на експерта в настоящото производство, че ПТП не би настъпило, в случай че пешеходецът не е предприел нерегламентирано пресичане на пътното платно извън населено място, в тъмната част на денонощието, в условията на гъста мъгла, неосветеност на мястото (гориста местност), облечен в тъмни дрехи. Именно това поведение на пострадалия е поставило в риск неговия живот, създавайки непредвидима и неочаквана за водача на МПС ситуация, довела до непредотвратимостта на ПТП и вредоносния резултат. И в тази връзка се поддържа, че е без значение дадената от ответника правна квалификация на нарушението на пострадалия – дали е нарушение на нормата на чл. 55, ал. 1 от ЗДВП или на тази по чл. 113 от ЗДВП, тъй като действията на пострадалия не следва задължително да са извършени виновно, а съпричиняване е налице, когато извършените действия стоят в причинна връзка с ПТП и последиците от същото. Така на практика са останали неприложени указанията, дадени с т. 7 от ППВС № 17/1963г. на ВС и това е довело до неправилна оценка на фактическите обстоятелства по делото, а оттам и до неправилния извод за неоснователност на възражението за съпричиняване на вредите от пешеходеца. Отделно от това се поддържа, че определените размери на обезщетенията за неимуществени вреди в полза на всеки от двамата родители от по 180 000 лв. се явяват завишени и несъответни на доказано претърпените по делото по вид и тежест вреди и съдебната практика по сходни случаи. Претендира се отмяна на решението като се намалят обезщетенията от по 180 000 лв. на по 150 000 лв., а отделно от това – да се уважи възражението за съпричиняване на вредите от пострадалия и да се намалят присъдените обезщетения, вкл. и като се съобрази, че фактически са били изплатени суми от по 75 000 лв. на ищеца (преди предявяване на исковете – по 55 000 лв. и след постановяване на първоинстанционното решение – по 20 000 лв.) – лично и в качеството му на наследник на своята съпруга. Претендира се присъждането на разноски за двете инстанции съобразно изхода по спора.

В предвидения срок е депозиран отговор на въззивната жалба от насрещната страна Г. П. Р. чрез адв. Ж.Д. от АК-Хасково, с който същата е оспорена като неоснователна. Счита се за неотговарящи на обективната действителност твърденията, че съдът се е произнесъл, несъобразявайки се

със събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, с изготвените по делото експертизи и свидетелски показания. Бланкетни и неоснователни се считат оплакванията за нарушения на материалния и процесуалния закон. Сочи се, че при определяне на обезщетенията са били отчетени характера и степента на претърпените неимуществени вреди, изразяващи се в безвъзвратна промяна в живота на ищеца и неговата съпруга, която се е отразила на цялостното функциониране – семейството се е разрушило. Определените обезщетения съответстват на чл. 52 от ЗЗД като са взети предвид и възрастта на починалия към датата на ПТП – на 33 години, здрав мъж, в разцвета на силите си, в трудоспособна възраст, стандарта на живота в страната към момента на вредите, тежкия психически товар за ищеца и неговата съпруга, която е починала малко повече от 2 месеца след смъртта на сина си. Претендира се потвърждаване на решението в обжалваните части и присъждане на разноските за въззивната инстанция.

Въззивната жалба е редовна, подадена е в срок от страна с правен интерес от обжалването на обжалваем съдебен акт, при наличието на доказателства за наличието на представителна власт, поради което следва да бъде внесена за разглеждане в открито съдебно заседание.

Страните не са отправили искания за събиране на нови доказателства във връзка с предмета на делото, а същевременно не е налице хипотеза, при която въззивният съд следва да събере служебно такива.

Съдът установи, че по делото липсват доказателства за учредена представителна власт за осъществяване на процесуално представителство по делото от страна на ищеца Г. П. Р. в полза на адв. Ж.Д.. Поради това на страната (чрез адв. Ж.Д.) следва да се даде възможност в 1-седмичен срок от съобщението да представи такива доказателства или страната лично и в писмен вид да потвърди извършените без представителна власт процесуални действия пред първата и пред въззивната инстанция.

Воден от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

УКАЗВА на въззиваемия Г. П. Р. (ищец в исковото производство) в 1-седмичен срок от съобщението да представи доказателства за учредена представителна власт за осъществяване на процесуалното му представителство по делото от адв. Ж.Д. или страната лично и в писмен вид да потвърди извършените без представителна власт всички процесуални действия пред първата и пред въззивната инстанция.

За настоящото указание страната да се уведоми чрез адв. Ж.Д. по

телефона, посочен в исковата молба.

При неизпълнение в срок, първоинстанционното решение ще бъде обезсилено като недопустимо.

НАСРОЧВА делото в открито с.з. на **31.01.24г. от 9:00 ч.**, за която дата и час страните да се призоват чрез процесуалните им представители.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____